

Ronrad Stoobemeel'i jalge ümbert kinni ja kiskus teda maha, keda teine mitte tähele ei olnud pannud. N'agu tiiger, kargas kurjategija mahakukkujale päale ja pistis oma lühikese mõõga temale rindu, nii et teine rõgisedes hinge heitis.

Paganate julguš kasvab nüüd jälle; kahe kordse rammuga ja kindla võidulootusega tungisivad nemad uueste nende kahe vastasniku kallale; aga pidivad siiski jälle taganema. Kuhu aga need endid pöörsivad, saäl langesivad kõik nende vägewa mõõga hoobide alla, ja waenlased tõmmasivad endid uueste tagasi, nende ruumi andes; aga tungisivad ikka jälle päale. Wiimaks langes ka Noobezoll haawatud ja werine üleüldse, ühest noolest trehwatud, maha. Nüüd seisis Goolin üksi weel oma waenlaste keskel. Hirmus ärasõdja tuline wiha süütas tema südant põlema, kui wiimane tema armsa seltsimeestest langenud oli. Kalewi poea jõuud tungis tema läbi soonte, ja seesama pödrane meel, mis siis tema päale tuli, kui tema õde waenlased piina-

siwad, wõttis nüüd jälle tema üle wõimust. Ta wiiskas kilbi enesest ära, hakkas mõlema kätega mõõgapärast kinni, tormas kesk waenlaste sekka ja raijus kõigest wäest enese ümber, surma ja hukatust lautades. Keegi ei wõinud niisuguse pödrase meelel lõhkujale vastu seista, waid kõik langes tema ees n'agu pilliroog maha, ja mõne minutiga oli wõitlemine otsas. Metsalise hulgumisega põgenes waenlaste hulk ära; ja n'agu wälja raijutud kuju, jäi wõitja üksi werise lahingi paiga päale — see ainuke elaw sadande surnute seas. Saäl kukkusiwad tema silmad langenud sõbrade päale — ja tema jõuud oli nüüd korraga otsas. Üksi ja waeseks jäänud, seisis ta saäl; kõik mis temal armas olnud ja mis teda armastanud, oli nüüd korraga kadunud, ja see tundmine ja mahajätus rõhus teda wäga, Pisarad langesiwad temale silmi, kui ta oma wennaliku sõbrade kehade juure ennast maha laskis. Armastuse muretsemisega kandis ta neid sinna tamme puude alla, kus nemad lühikese aea eest alles rõõmu oliwad maitsenud;